

Le petit Nicolas

Zwg door Maartje
Zeker Weten Goed
02 November 2019

✓ Zeker Weten Goed

Auteur	René Goscinny & Sempé
Eerste uitgave	1960
Uitgever	Atlas
Pagina's	156

Feitelijke gegevens

- 1e druk, 2005
- 156 pagina's
- Uitgeverij: Atlas

Flaptekst

Een nieuwe vertaling van het eerste deel uit de reeks 'Le petit Nicolas', voor het laatst in het Nederlands uitgegeven in 1981. De ik-figuur, de kleine Nicolaas (7), haalt veel ondeugende streken uit met zijn vrienden en klasgenoten. Daarmee drijft hij veel volwassenen tot wanhoop, maar hij blijkt ook een klein hartje te hebben. De karaktertekening van Nicolaas en zijn vriendjes is soms ongenueanceerd, maar altijd zeer raak: Alcestus ('mijn vriendje, hij is heel dik en hij eet de hele tijd') en Agnanus ('die de beste van de klas is en het lievelingetje van de juf'). Opvallend zijn de gelatiniseerde namen in deze vertaling. Dolkomisch verteld in toegankelijke, slapstickachtige stijl. In het woord vooraf vertelt tekenaar Sempé over de ontmoeting en de samenwerking tussen de schrijver (vooral bekend van strips, met name 'Asterix' en 'Lucky Luke') en de tekenaar/cartoonist van 'Paris-Match' en 'The New Yorker'. Geïllustreerd met de originele, karikaturale cartoons uit 1960 die ook heden ten dage zeer zullen aanspreken. Aanwinst om voor te lezen aan kinderen vanaf ca. 7 jaar, zelf lezen vanaf ca. 9 jaar. Maar ook volwassenen zullen een aantal plezierige uurtjes met dit boek willen doorbrengen.*

Eerste zin

Ce matin, nous somme tour arrivés à l'école bien contents, parce qu'o va prendre une photo de la classe qui sera pour nous l'a dit la maîtresse.

Samenvatting

La photo de la classe (klassenfoto)

Het is een opwindende dag voor alle leerlingen. Iedereen heeft zich netjes aangekleed vandaag, want het is namelijk de ochtend waarop de schoolfotograaf langskomt. Iedereen is een beetje jaloers op Geoffrey, gezien hij als marsmannetje verkleed komt. Omdat zijn vader zo rijk is, kan hij maar aantrekken wat hij wil.

Agnan is teleurgesteld, hij is de slimste van de klas en door de foto wordt nu de rekenles overgeslagen. Hij had extra zijn best gedaan op zijn huiswerk, en als lievelingetje van de juf wil hij daar natuurlijk graag over opscheppen.

Agnan's gedrag maar Eudes is boos en hij wil hem slaan, maar Agnan's bril beschermt zijn neus ertegen. Omdat iedereen een plekje op de foto moet krijgen, moeten de kinderen op kisten gaan staan zitten om het juiste hoogteverschil te krijgen. Deze moeten echter eerst uit de kelder gehaald worden, dus iedereen gaat enthousiast aan de slag om te helpen. In de kelder doet Rufus doet alsof hij een geest is, waar de anderen om moeten lachen. De juf komt erbij en ziet dat de kinderen helemaal vies zijn geworden. Terwijl de fotograaf de kisten neerzet moet iedereen zich schoon gaan maken, behalve Agnan en Geoffrey, zij waren niet vies geworden.

Als alles eenmaal klaar staat is Eudes eigenwijs en gaat op zijn kist staan in plaats van zitten. Geoffrey schept tegenover de fotograaf op dat zijn vader ongetwijfeld een betere camera heeft. De fotograaf is geïrriteerd en wil graag klaar zijn met deze foto. Alceste morst jam op zijn kleding, hij moet nu achteraan staan zodat de vlek niet zichtbaar is op de foto. Hoewel het moet, wil Eudes niet met hem van plek ruilen. Uiteindelijk ruilen ze toch en roept de juf dat ze moeten lachen voor de foto. Echter, de fotograaf is al weggegaan zonder iets te zeggen.

Les Cowboys (De cowboys)

Nicolas en zijn vriendjes hebben afgesproken om cowboy te spelen 's middags na school. Rufus komt als agent, omdat zijn vader ook agent is. Eudes heeft een scoutinghoed en twee pistolen in een holster. Alceste komt als indiaan, hij lijkt daarentegen een beetje op een dikke kip. Geoffrey heeft uiteraard een complete cowboyoutfit, omdat zijn vader die gekocht heeft. Nicolas heeft een pijl en boog, een rode sjaal en een zwart master om zich mee te verkleeden.

Nicolas wil een jongeman te paard spelen, de rest moet dieven zijn. Niemand is het daar natuurlijk mee eens, ze willen helemaal geen dief zijn. Rufus en Geoffrey krijgen ruzie, omdat Geoffrey vindt dat Rufus geen echte agent kan zijn met een *kepi*. Eudes bedenkt uiteindelijk dat iedereen een cowboy is, behalve Alceste, hij is immers een indiaan. Alceste moet een cowboy gevangen nemen, waarna de andere cowboys hem gaan redden. Alleen heeft Alceste daar niet zo'n zin in dus stop hij met spelen en eet tevreden een chocoladebroodje. Alceste zegt alleen mee te willen doen als hij een goede indiaan mag zijn. Dat vinden zijn vrienden goed, waarna ze een discussie krijgen over wie het slachtoffer gaat worden. Al het lawaai dat ze maken zorgt ervoor dat Nicolas vader komt kijken wat er allemaal aan de hand is. Gelukkig wil hij wel een gevangene zijn, waarna de jongens hem vastbinden aan een boom. Dan komt ook de buurman erbij, roepend dat hij ook een indiaan (roodhuid/Redskin) is. Als Nicolas vader zich probeert los te maken van de boom worden Nicolas en zijn vriendjes naar binnen geroepen voor iets lekkers door zijn moeder. Daarna gaan de jongens spelen met de elektrische trein. 's Avonds als Nicolas naar buiten kijkt, ziet hij zijn vader nog steeds met de buurman cowboy spelen.

Le Bouillon (de bouillon)

De juffrouw is ziek en daarom krijgen Nicolas en zijn klasgenoten een invaldocent. Hij heet meneer Dubon, maar ze noemen hem meneer Bouillon. De leerlingen vinden namelijk dat zijn ogen lijken op het vet dat in de soep drijft. Ook heeft hij een grote snor en straft de kinderen vaak. Meneer Dubon moet heel even weg om naar de directeur te gaan, daarom wijst hij nerd Agnan aan om even op de klas te letten. Ze beloven allemaal braaf te zijn en Agnan probeert een rekenopgave op te lossen met z'n allen. De rest denkt daar echter anders over, Clotaire noemt Agnan gek. Agnan wordt boos en snauwt hem toe dat hij zijn mond moet houden. Op dat moment komt meneer Dubon weer binnen. Hij heeft de hele tijd staan luisteren en nu moeten de kinderen een lange stafregel blijven herhalen terwijl hij weg is. Joachim blijft nu bij de deur staan om te kijken of er iemand aankomt. Clotaire wil dat Agnan het rekenboek opeet (wat niet lukt wegens zijn bril), Geoffrey wil graag met de bal spelen, Agnan probeert er nog tegenin te gaan maar iedereen begint met de bal over te gooien. Dan gaat de deur open en Joachim begint te huilen. Zijn neus kwam

tussen de deur toen meneer Dubon hem open deed, omdat hij in slaap gevallen was en daarom niet zag dat Bouillon eraan kwam. Meneer Dubon is boos en eist dat de leerlingen het voorbeeld van Agnan volgen, waarna hij weer vertrekt. Joachim geeft Agnan de schuld dat zijn neus pijn doet en Clotaire dringt nog steeds aan dat Agnan het wiskundeboek opeet. Meneer Bouillon komt kwaad terug en zegt dat ze allemaal moeten nablijven. Hij hoort een leerling hem Bouillon noemen, waarna de hele klas door elkaar gaat schreeuwen. Nu komt zelfs de directeur erbij, die meneer Dubon vraagt wat er aan de hand is. Hij heeft daar ook niet echt een antwoord op. De volgende dag is gelukkig de juffrouw gewoon weer beter en heeft niemand ooit meer iets gehoord van meneer Dubon.

La visite de l'inspecteur (het bezoek van de inspecteur)

De juf is vandaag nerveus, de inspecteur komt namelijk langs en iedereen moet een goede indruk op hem maken, wat betekent dat Alceste niet mag eten, Clotaire geen opmerkingen mag maken, niemand tussendoor lacht en vooral geen knikkers op de grond moet laten vallen. De juf vraagt Agnan om de inktpotjes bij te vullen. Joachim laat hem schrikken door te roepen dat de inspecteur eraan komt, waardoor Agnan inkt over de tafel morst. Terwijl de juf de tafel snel weg wil schuiven, komt de inspecteur samen met de directeur binnen. De inspecteur zet zijn handen op tafel, en vraagt waarom Cyrille en Joachim de tafel aan het verplaatsen waren. Nu zijn zijn handen helemaal blauw. Hij vindt dat de kinderen nauwelijks discipline hebben. Dan vertelt hij een grapje, maar niemand lacht omdat de juf gezegd had dat niemand mocht lachen.

Zoals gepland gaan ze verder lezen in het verhaal van *Le Corbeau et le Renard*, waarbij Agnan de beurt krijgt. De inspecteur heeft echter andere ideeën en geeft de beurt aan Clotaire, waarop Clotaire begint te huilen. De juf zegt aan de inspecteur dat hij nou eenmaal verlegen is waardoor Rufus de beurt krijgt. Rufus kan echter niet vertellen waar het verhaal precies over ging, behalve over een raaf met roquefort in zijn snavel en een vos. Dan breekt er een discussie los welke kaas de raaf precies zou hebben, waarop de inspecteur roept dat het stil moet worden. Hij wrijft in zijn gezicht, vergetend dat zijn handen onder de inkt zaten, en vertelt de juf dat hij meeleeft met de juf en er vandoor moet. Dan vertrekt de inspecteur snel met de directeur.

Djodo

Diezelfde middag verwelkomt de lerares een roodharig jongetje in de klas. Hij heeft sproeten, blauwe ogen en komt uit het buitenland. Zijn ouders hebben hem naar deze school gestuurd zodat hij Frans leert. De juf vraagt of hij zichzelf wil voorstellen, maar het jongetje verstaat er niets van en lacht alleen maar vriendelijk naar iedereen. De juf zegt dat hij George Macintosh heet, wat zij uitspreekt als Dgeorges. Omdat de kinderen dat te moeilijk vinden, stelt Maixent voor hem Jojo te noemen. Joachim komt hiertegen in protest, waardoor het uiteindelijk Djodjo wordt. George moet bij Agnan gaan zitten, wie hem vertelt dat hij een klein beetje Engels spreekt, waarop George hem uitlacht. Iedereen mag naar buiten in de pauze, alleen Clotaire blijft binnen. Iedereen duikt op George af om hem vragen te stellen, waarop hij geen antwoord geeft. Hij laat alleen maar zijn (lelijke) tanden zien. Geoffrey zegt dat Djodjo een film is die nog ondertiteld moet worden, Agnan zegt dat hij wel kan vertalen. Rufus roept daarop dat Agnan gek is, wat George dan blijft herhalen omdat hij het woord zo leuk vindt. Als ze over sport willen praten, blijft George alleen maar 'gek' zeggen. Geoffrey zegt dat Engelsen voornamelijk tennissen, waarop Eudes zegt dat hij een idioot is en slaat hem. George doet daarop alsof hij een boxer is, waarbij hij Eudes slaat. Als de pauze voorbij is en de juf hem vraagt of George het leuk heeft gehad, reageert hij alleen maar met de negatieve woorden die hij van zijn klasgenootjes heeft opgepikt. De juf wordt boos op de leerlingen en Agnan geeft de hele klas de schuld. Eudes roept 'vieze klikspaan', en ook dat woord herhaalt George. Djodjo hoeft niet meer op school terug te komen, Nicolas denkt dat zijn ouders het wel weer even genoeg vonden.

Les carnets (de rapporten)

De directeur deelt de rapporten uit en hij is zwaar teleurgesteld. Iedereen moet beter zijn best doen, behalve Agnan. Hij is volgens de directeur een voorbeeld voor de rest met uitstekende resultaten. De vrienden moeten hun rapporten laten ondertekenen door hun ouders, ze lopen extra langzaam naar huis. Op de hoek gaan de jongens uit elkaar, elk naar hun eigen huis. Eudes lijkt niet bang te zijn voor de reactie van zijn ouders, maar als Nicolas langs zijn deur loopt hoort hij alleen maar geschreeuw. Nicolas zelf vreest voor de reactie van zijn eigen vader. Hij was namelijk altijd de beste van de klas en zal tegen zijn zoon zeggen dat hij ondankebaar is voor alles wat hij in zijn opvoeding krijgt. Als hij thuis komt zitten zijn ouders bij elkaar en praten op bedeesde toon over het huis, ze zijn niet blij. Nicolas' vader ondertekent het rapport zonder ernaar te kijken en Nicolas wordt naar zijn kamer gestuurd. Nicolas is verdrietig, hij denkt dat als zijn ouders van hem zouden houden, dat ze dan wel aandacht besteedt zouden hebben aan zijn problematische rapport.

La répétition (de repetitie/oefening)

De directeur kondigt aan dat een oud-leerling de school komt bezoeken. Hij is minister en dus een groot voorbeeld voor alle kinderen van de school, want iedereen kan succesvol worden als je hard werkt. De directeur wil oefenen hoe het die dag zal verlopen, het volkslied zal gezongen moeten worden en drie leerlingen geven de minister een bosje bloemen. De kinderen oefenen met mevrouw Venderblergue op het volkslied. Rufus en Alceste zingen niet mee, Rufus weet niet wat de tekst van het volkslied is en Alceste eet een croissant waardoor hij niet kan zingen. Eudes, Agnan en Nicolas mogen de bloemen geven. De directeur grapt dat hij ze wel kan aankleden als meisjes, maar Eudes dreigt een klacht in te dienen als hij dat probeert. Meneer Dubon (oftewel Bouillon) stelt voor het geheel te oefenen met een plumeau i.p.v. de bloemen. Geoffrey lacht om het idee van de drie jongens verkleed als meisjes, waardoor Eudes hem dreigt te slaan. Nicolas moedigt hem aan, waardoor Geoffrey hem slaat. Er ontstaat een grote vechtpartij, alleen Agnan doet uiteraard niet mee. De directeur probeert de boel te sussen, terwijl mevrouw Venderblergue onwel wordt. Uiteindelijk heeft geen van de kinderen iets meegekregen van het bezoek van de minister, de directeur heeft ze allemaal in het washok gezet om problemen te voorkomen.

Le Petit Poucet (Klein Duimpje)

De directeur gaat met pensioen en daarom wordt er een ceremonie gehouden om afscheid van hem te nemen en elke klas bereidt iets voor. De klas van Nicolas gaat een toneelstuk opvoeren, 'Klein Duimpje en de Gelaarsde Kat'. Geoffrey komt bij de eerste keer oefenen in een cowboy-outfit, iets wat de juf afkeurt. Er zitten namelijk helemaal geen cowboys in het toneelstuk. De rollen moeten verdeeld worden en Agnan wil de hoofdrol van Klein Duimpje, maar daar is Eudes het niet mee eens waardoor hij in de hoek wordt gezet. Nicolas stelt voor dat Alceste wel de rol kan spelen van de boeman die Klein Duimpje wil opeten, gezien hij toch al de hele dag door eet. Alceste ziet dit helemaal niet zitten en wordt een gewone dorpsbewoner. Nicolas wordt de gelaarsde kat, nadat Rufus en Maixent ruzie maakten over de rol. Tijdens het toneelstuk neemt Alceste de taak van souffleur op zich, tot grote irritatie van Agnan. Er komen stukjes biscuit op de bril van Agnan en hij neemt 'm daarom af om het schoon te kunnen maken. Alceste geeft hem een stomp op de neus, omdat hij eindelijk een keer geen bril op heeft. Agnan huilt, terwijl de rest door gaat met zijn rol. Rufus en Nicolas vechten ook, waarop de juf het hele toneelstuk aflast. Ze straft daar eigenlijk de directeur mee!

Je suis malade (ik ben ziek)

Nicolas is ziek, hij had teveel gesnoept en nu moet hij van de dokter op dieet en rust houden. Hij besluit maar uit

verveling een boek te gaan lezen. Alceste komt bij hem op bezoek en neemt chocolaatjes mee. Zijn moeder vertelt hem dat Nicolas geen snoep meer mag, maar Alceste zegt dat het alleen voor hemzelf was. Het zorgt ervoor dat Nicolas ook wel trek krijgt in chocola, maar als hij erom vraagt weigert Alceste hem iets te geven. Ze raken in gevecht en zijn moeder moet de twee uit elkaar halen. Door de worsteling zaten de chocolaatjes overal, in het bed, in zijn haar... Nicolas moeder is niet blij. Zodra hij weer schoon was, ging hij maar verder lezen in zijn boek. Het verhaal ging over dieren, bijvoorbeeld over een beer die geniet van zijn honing. Daardoor krijgt Nicolas nóg meer honger! Hij gaat naar de koelkast en neemt een kippenpoot, slagroomtaart en melk mee. Zijn moeder schreeuwt hem achterna, waardoor hij spontaan alles loslaat. En weer is alles vies! Toen hij weer helemaal schoon was besloot hij maar eens te gaan tekenen in plaats van verder te lezen. Hij was zo'n tijd geconcentreerd bezig dat zijn moeder maar eens kwam kijken. Wat blijkt: de pen lekt en hij is opnieuw vies.

De dokter komt 's avonds weer en zegt dat Nicolas weer beter is. Echter, nu is zijn moeder ziek en zij moet een dieet gaan volgen.

Monsieur Bordenave n'aime pas le soleil (Meneer Bordenave houdt niet van de zomer)

Meneer Bordenave zegt dat hij niet van zonnig weer houdt. Nicolas vindt dat maar raar, als het regent kan je hele leuke dingen doen maar je kan bijvoorbeeld niet buiten spelen in de pauze! In de schoolpauze moet meneer Bordenave op de kinderen letten. Rufus en Eudes raken in gevecht met elkaar, maar Rufus slaat per ongeluk Alceste. Alceste laat spontaan zijn broodje jam vallen, waardoor hij hard begint te schreeuwen. Meneer Bordenave moet de twee uit elkaar halen. Hij kan echter niet te lang meer aandacht aan ze geven, want dan beginnen Maixent en Joachim te vechten. Ze moeten allemaal in de hoek gaan staan. Alceste zeurt nog steeds om zijn verloren broodje. Dan krijgt meneer Bordenave een bal tegen zijn hoofd, Nicolas krijgt de schuld. De bal wordt afgepakt en Nicolas wordt ook in de hoek gezet. Agnan wordt door Geoffrey geduwd waardoor zijn bril valt. Eudes zegt dat Agnan zelf gevallen is, maar ook Geoffrey moet de hoek in. Meneer Bordenave gaat met Agnan naar de ziekenboeg, maar zodra ze weg zijn komt iedereen uit zijn hoek en gaan voetballen met de jongens uit de hogere klassen. Agnan verradt ze, terwijl meneer Bordenave terug snelt om het op te lossen glijdt hij uit over de sandwich van Alceste. Daarna start iedereen weer met vechten, gelukkig was de pauze net voorbij. Meneer Dubon (Bouillon) vraagt aan meneer Bordenave hoe het gegaan was in de pauze, waarop hij antwoordt: 'Zoals gewoonlijk als ik mooi weer zie: ik word wanhopig.' Nicolas snapt nog steeds niet waarom hij zo'n hekel heeft aan dat mooie weer.

Personages

Nicolas

Nicolas is de hoofdpersoon van het verhaal. Hij is ongeveer 7 of 8 jaar en gaat naar school in Frankrijk. De verhaaltjes gaan telkens over hem, zijn vriendjes en de school waarop hij zit.

Agnan

Agnan is een van de kinderen die bij Nicolas in de klas zitten. Hij is de allerslimste van de klas en houdt heel erg van leren. Hij schept dan ook veel op over alles wat hij weet en is het lievelingetje van de juf.

Alceste

Een vriendje van Nicolas dat vrijwel altijd aan het eten is, en daarom ook vrij dik is. Als hij in het verhaal voorkomt, is dat ook eigenlijk altijd omdat hij eet en zijn gedrag wordt vaak ook gekoppeld aan zijn wil om te eten.

Eudes

Eudes is een sterke jongen die snel boos is en daarom in haast elk verhaal wel iemand op zijn neus slaat.

Geoffrey

Geoffrey is een zoon van rijke ouders. Hij heeft geen grote rol in de verhalen, maar er wordt altijd op de een of andere manier benoemd dat hij geld heeft. Hij is een stereotype dat vrijwel ieder kind in zijn omgeving heeft.

Quotes

"On s'est installés. Moi, j'étais assis par terre, à côté d'Alceste, c'est mon copain qui est très gros et qui mange tout le temps. Il était en train de mordre dans une tartine de confiture et le photographe lui a dit de cesser de manger, mais Alceste a répondu qu'il fallait bien qu'il se nourrisse."

Bladzijde 8

"Agnan, qui est le premier de la classe et le chouchou de la maîtresse, a dit que ce serait dommage de ne pas avoir arithmétique, parce qu'il aimait ça et qu'il avait bien fait tous ses problèmes. Eudes, un copain qui est très fort, voulait donner un coup de poing sur le nez d'Agnan, mais Agnan a des lunettes et on ne peut pas taper su lui aussi souvent qu'on le voudrait."

Bladzijde 10

Thematiek

School- en studentenleven

Het grote thema in *Le Petit Nicolas* is het schoolleven van een jongetje in Frankrijk. Wat hij beleeft op school is de belevingswereld van de doelgroep: kinderen van basisschoolleeftijd. Nicolas komt allerlei problemen, situaties en personen tegen die universeel zijn voor kinderen in Europa.

Titelverklaring

Le Petit Nicolas (De Kleine Nicolaas) slaat op het hoofdpersonage Nicolas. Hij is een kleine jongen van ongeveer 7 jaar oud, die allerlei dingen beleeft op school en thuis met zijn vriendjes.

Structuur & perspectief

Alle verhalen worden verteld vanuit het perspectief van de jongen Nicolas. Hij is het centrale punt van elk van de verhalen en beleeft telkens weer opnieuw een andere situatie die herkenbaar is voor iedereen die ooit naar school gegaan is. Het zijn korte verhalen, niet meer dan een paar pagina's lang en goed te volgen. Omdat de verhalen zo herkenbaar zijn en ook best wel wat humor bevatten is het boek gemakkelijk te lezen, maar ook een goede oefening voor iedereen die begint met het leren lezen van de Franse taal.

Er zit geen werkelijke chronologie in de verhalen, elk verhaal heeft een aparte verhaallijn en de doorloop naar andere verhalen is minimaal. Dit is bijvoorbeeld alleen te zien in de verhalen waarin de directeur er nog is en dat hij op een gegeven moment met pensioen gaat. Die verhalen zijn theoretisch niet in omgekeerde volgorde te lezen, al zorgt het er ook niet voor dat de lezer compleet de draad kwijt is omdat hij/zij niet bekend is met een vorige verhaallijn. Elk verhaal is dus afzonderlijk te lezen, rekening houdend met een klein aantal doorlopende verhaallijnen.

Decor

Le Petit Nicolas speelt zich af op een school in Frankrijk. Het boekje is geschreven in 1956 maar het is tot op de dag van vandaag nog steeds toepasbaar op het schoolleven van kinderen. Het zijn basale verhalen die niet alleen horen

in Frankrijk maar voor elk Westers land gelden. De decor en tijd zijn dus niet zeer relevant voor het begrijpen van de verhalen, de universaliteit voor Europese kinderen is het belangrijkste doel van deze verhalenbundel. Wat er wellicht een beetje anders is, is bijvoorbeeld het gebruik van inktpotjes in 'De Inspecteur'. Dat zullen kinderen in deze tijd niet meer kennen.

Stijl

Het boek is oorspronkelijk geschreven in het Frans en is bedoeld om kinderen te laten lezen op een gemakkelijke en toegankelijke manier. De verhalen gaan dus ook allemaal over hun belevingswereld, waardoor de kinderen geen grote moeite hoeven te doen om het verhaal te snappen of te weten waar de verhaallijn naartoe gaat. Er wordt gebruik gemaakt van stereotype kinderen, zoals het typische rijkelui's kind of de nerd. Voor kinderen is er altijd wel iemand in hun omgeving te vinden die op een van de personages lijkt. In Nederland wordt dit verhaal voornamelijk gelezen door middelbare scholieren die kennis maken met het Frans. Doordat elke leerling bekend is met de situaties is het daarom ook een makkelijke manier om het lezen van Frans te oefenen. Het boek wordt ook door veel volwassenen gelezen in Frankrijk, er zitten namelijk veel grapjes in die kinderen vaak nog niet begrijpen. Volwassenen lezen het voornamelijk voor het vermaak, de simpelheid en humor zorgen ervoor dat Le Petit Nicolas bij iedereen populair is.

Slotzin

Nicolas ne comprend toujours pas pourquoi il déteste ce beau temps.

Beoordeling

De verhalenbundel van Le Petit Nicolas is een leuke en grappige bundel. Het lijkt voor oudere mensen in eerste instantie een beetje kinderachtig, omdat het een belevingswereld schetst die ver afstaat van de huidige. Maar het is juist heel grappig en het werkt voor zowel kinderen als volwassenen. Het is simpel en geeft ook wel een beetje nostalgie. Ik zou het zeker aanraden om te oefenen met Frans voor middelbare scholieren. In het Nederlands is het niet echt de doelgroep, dan zou het eerder te adviseren zijn aan jongere kinderen.

Recensies

"This is the book I received on my 10th birthday and I must say it is awesome and funny. The book is about the daily life of Nicolas, a naughty and curious boy who went to an elementary school. The success of the book lies in its unique writing style. Instead of being a third person to tell the story of Nicolas, Gosciny has let his main character be the story-teller to describe his life."

<https://www.theguardian.c...t-nicholas>

"Generaties hebben tijdens de lessen Frans de avonturen gelezen van Le petit Nicolas, de kleine Nicolaas. Voor de rest bestond al een Nederlandse vertaling, maar die is nu vervangen door een opgepoetste. Daardoor glanst het meesterwerkje van scenarist Gosciny en tekenaar Sempé weer zoals het behoort."

<https://8weekly.nl/recens...vertaling/>